ANUL III. — Nr. 844. EDIŢIA INTAIA DUMINICĂ, 2 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiuncle şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

D. V. G. Morţun, deputatul colegiuluĭ al 2-lea de Roman, şi singurul reprezentant al democraţieĭ în Cameră a făcut erĭ o interpelare, întrebând pe Miniştriĭ actualĭ, carĭ, *în opoziţie luaseră angajamentul de a reda Ţăreĭ acele două-spre-zece moşiĭ ale Domeniuluĭ Coroaneĭ*, când aŭ de gând să îndeplinească angajamentul luat de dînşiĭ în mod solemn?

Iată deciziunea luată de Comitetul Central al partiduluĭ liberal-conservator:

Comitetul Central al partiduluĭ liberal-conservator întrunindu-se în seara de 19 Iunie (1884) şi deliberând asupra situaţiuneĭ a votat în unanimitate următoarea rezoluţiune:

Partidul liberal-conservator consideră revizuirea actuală şi DAREA APANAJULUĬ ca o violare a pactuluĭ fundamental, şi IA ANGAJAMENTUL de a lucra pentru reintrarea în legalitate.

Iscăliţĭ toţĭ membriĭ Comitetuluĭ Central aĭ partiduluĭ liberal-conservator între carĭ D-niĭ **Lascar Catargiŭ, Gh. Vernescu, Generalul Florescu, Alex. Lahovary, Generalul Gh. Manu.**

Bucureştĭ, 1 Iunie 1891

TARIFUL VAMAL

Cestiunea cea maĭ însemnată care va fi desbătută dupe câte-va zile în Cameră, este aceea a nouluĭ tarif vamal. Se ştie că la 28 Iunie expiră convenţiunele noastre comerciale, şi prin urmare, noul tarif va intra în vigoare. Este dar neapĕrat necesar ca lucrul să fie tranşat înaintea ambelor Corpurĭ legiuitoare, înainte de acest termen.

Este de regretat că o cestiune atât de complexă să se pună în desbatere cu aşa grabă. Or câtă bună voinţă ar pune deputaţiĭ şi senatoriĭ pentru a face o lucrare serioasă, aceasta va fi cu neputinţă din cauza timpuluĭ prea scurt ce ne desparte de ziua în care noul tarif trebue să fie aplicat. Vom avea dar o operă incompletă care de sigur va fi revizuită şi corectată după câte-va lunĭ.

Nu vom întreprinde astăzĭ o apreciare amănunţită a nouluĭ tarif aşa cum el este propus de guvern în urma uneĭ lucrărĭ făcute de o comisiune specială. O vom face-o la timpul oportun. Să esaminăm astăzĭ care este principiul primordial de la care aŭ plecat aceĭ carĭ aŭ alcătuit tariful.

Precum să vede din espunerea de motive care însoţeşte proiectul, guvernul şi comisiunea aŭ căutat să aplice un sistem mixt care, pe de o parte, ocroteşte industria noastră născêndă în privinţa productelor ce se pot fabrica în ţară, iar pe de alta, înlesneşte intrarea mărfurilor strĕine de carĭ consumatorul nostru are absolută nevoie, fără ca ele să poată fi fabricate la noĭ.

Sistemul adoptat este dar acela al unuĭ protecţionism moderat şi raţional.

Nu putem de cât să aprobăm acest mod de a vedea în ce priveşte trăsăturile generale, căcĭ în asemenea cestiunĭ nu încape o polemică pasionată saŭ de partid.

Nu se poate nega că protecţionismul, inaugurat acum câţĭ-va anĭ de regimul liberal, a îndrumat ţara spre emanciparea eĭ economică.

Se înţelege că prima aplicare a acestuĭ sistem a produs unele neajunsurĭ pe carĭ experienţa le-a dovedit. Cu toate acestea, rezultatul general a fost bine-făcător din punctul de vedere al progresuluĭ nostru economic.

Industria naţională a început a lua un oare-care avênt şi s'aŭ desminţit prevederile pesimiste ale acelora carĭ susţineaŭ că România nu este şi nu va rĕmânea încă mult timp de cât o Ţară exclusiv agricolă.

Astă-zĭ este dovedit că orĭ-ce ţară care voeşte a păşi spre civilizaţiune trebue neapărat să caute a progresa pe calea economică adică, comercială şi industrială.

Negreşit că un asemenea progres nu se poate face într'un mod silit şi pripit. Industria naţională nu se crează într'o clipă; ea nu poate fi de cât rezultatul uneĭ muncĭ îndelungate şi trece adese-orĭ prin peripeţiĭ dureroase. Este însă datoria Statuluĭ de a protegea pe cât se poate incercările oneste ale acelora carĭ îşĭ expun munca şi averea pentru a crea industriĭ indigene.

Dar şi aci există o margine care nu trebueşte depăşită. Nu este în interesul producătoruluĭ şi maĭ ales nu în acĕla al consumatoruluĭ ca să se stabilească nişte tarife prohibitive prin carĭ se înfiinţează monopolurĭ şi se esclude concurenţa.

Să nu se uite că nu maĭ e vorba de a se stabili *un tarif de rĕsboiŭ vamal* ca la 1886, ci un *tarif de pace* care să poată fi aplicabil tuturor Statelor fără a jigni interesele lor economice şi a ne expune, din partea lor, la represaliĭ păgubitoare pentru ambele părţĭ.

Suntem încă prea slabĭ din punctul de vedere industrial pentru a face liber-schimbism şi a deschide graniţele noastre concurenţeĭ productelor strĕine, dar, pe de altă parte, suntem o ţară esenţialmente agricolă pentru care exportul materiilor prime este o cestiune de viaţă şi nu putem prin urmare să ne înconjurăm cu un zid chinez care ne-ar atrofia.

Lozinca raţională de care trebuie să se inspire Corpurile noastre legiuitoare în discuţiunea nouluĭ tarif vamal, este:

A protegia fără a prohibi.

Dunăreanul.

TELEGRAME

STRASBURG, 31 Maiŭ. — Guvernul a comunicat consiliuluĭ de agricultură că sterea grâuluĭ de toamnă promite o recoltă mijlocie. Situaţia este chiar maĭ bună în oare-carĭ districte din Alsacia, dar este maĭ puţin favorabilă în Lorena. Grâul de primăvară cartofiĭ şi fructele sunt bune pretutindenea.

LONDRA, 31 Maiŭ.—*Oficial.* **Locotenentul Colonel Cunming a fost şters din cadrele armateĭ de oare-ce Regina nu are trebuinţă de serviciile sale.**

BERNA, 31 Maĭ. — Membriĭ adunăreĭ federale favorabilĭ nouluĭ tarif vamal, aŭ decis să facă o adresă în acest sens consiliuluĭ federal; şi o proclamaţie către poporul Elveţian în favoarea nouluĭ tarif.

CONSTANTINOPOL, 31 Maĭ. — Contrariul versiuneĭ franceze, se asigură că Sultanul ar fi respuns D-luĭ de Montebello, că nu e în de ajuns în curent cu afacerea din Betleem, că va cere rapoarte în această privinţă şi că doreşte menţinerea statu-quouluĭ pe baza tratatelor. El va da ordine în această privinţă în consecinţă.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministrului de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezământul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

PORTUL TRIESTULUI

VIENA, 31 Maĭ. — Camera deputaţilor a primit în a doua şi a treia citire fără modificare proiectul de incorporara a Triestuluĭ la teritoriul vamal general cu incepere de la 1 Iulie, precum şi aderarea la încorporarea portuluĭ Fiume de către Ungaria în acelaş teritoriŭ. — Ministrul de comerţ a esprimat speranţa că Triestul va deveni o piaţă industrială de întâia ordine.

Furtuna d'aseară

Aseară Vinerĭ, pe la orele 8, fulgere şi tunete ce se descărcaŭ la orizontul despre Vest al oraşuluĭ din nişte norĭ groşĭ gălbuĭ, anunţaŭ apropierea uneĭ furtune cu ploaie.

La 8 ore şi 10 minute furtuna ne şi ajunse. O ploaie torenţială ce cădea aproape vertical se revărsă aproape oraşuluĭ, amestecată cu piatră, cea maĭ mare în formă eliptică, cu axa mare de 2 şi jum. până la 3 şi 3 şi jum. centimetri şi cu axa mică de 2 şi jum. centimetri, aproape dar cât un oŭ de porumbel. Greutatea celor maĭ marĭ pietre era de la 35—55 grame una.

Pămêntul era albit de această piatră.

Cantitatea de ploaie căzută în interval de vre-o 20 de minute cât a durat torentul, a fost de 16,1 milimetri.

Iată acum câte-va accidente cauzate de uraganul de aseară:

In stradele Mircea-Vodă, Sabinele, Antim, pe calea Văcăreştĭ, Brezoianu, la Obor şi maĭ pe la toate casele carĭ cad cu faţa spre Vest s'aŭ spart geamurĭ.

Bisericele încă n'aŭ scăpat, aşa la Mitropolie, Biserica Săracă, Antim, Dobroteasa etc. aŭ giamurile de la cupole sparte, asemenea la Imprimeria Statuluĭ.

Maĭ mulţĭ arborĭ ruptĭ prin diferite grădinĭ şi strade, asemenea şi după cheul Gârleĭ.

Examenele Şcolare

Şcoalele secundare de ambele sexe din ţară încetează cursurile lor la 1 Iunie, iar la 5 Iunie încep examenele generale anuale.

Scoalele primare urbane de ambele sexe din ţeară încetează cursurile lor la 10 Iunie, iar la 14 Iunie încep examenele generale anuale, carĭ ţin până la 17 Iunie inclusiv.

Pentru examinarea şcolarilor pregătiţĭ în particular de cursul primar, aceleaşĭ zile (14, 15, 16 şi 17 Iunie), 2—5 p. m.

Şcoalele primare rurale din toată ţara încetează cursurile lor la 10 Iunie, iar la 16 Iunie încep examenele generale anuale, carĭ vor ţinea până la 22 Iunie inclusiv.

Şcoalele particulare vor începe şi ele în acelaşĭ timp.

Cu începere de Lunĭ, 3 Iunie, vom începe, ca şi'n aniĭ trecuţĭ programul acestor examene.

Soliditatea Dinastieĭ

Am trecut zilele de slugărnicie şi încovoială naţională, aŭ trecut ziafeturile plătite cu baniĭ strânşĭ din sudoarea poporuluĭ, pentru a procura ocazie *întemeetoruluĭ* Dinastieĭ(!) precum şi urmaşilor Sĕĭ ca să vază câtă grabă pun româniĭ spre a le dovedi devotamentul ce poartă Tronuluĭ, precum şi dragostea ce o arată Aceluia ce ocupă această mobilă. N'a trecut însă timpul, pentru că ceĭ carĭ aŭ jubilat, precum şi ceĭ carĭ aŭ fost curioşĭ să vază pe aceĭ ce aŭ jubilat, ca această petrecere într'adevĕr regală să fie uitată.

De aceia eŭ 'mĭ propun ca să caut un lucru, ce sunt sigur că nu voiŭ găsi: Dragostea ce fie-care din părţĭ — Dinastia şi Poporul Român — şi-aŭ arătat cu acest prilej.

Intemeetorul Dinastieĭ(!) a crezut pe cuvînt pe Primarul Capitaleĭ, care Il asigurase că are la dispoziţie câteva miĭ de hectolitri de dragoste naţională, dar că, pentru a o pune în circulaţie e necesar ca M. S. Regele să cheltuiască atât cât trebue ca să ia foc. Carol I a crezut pe D. Pache şi a şi făcut cheltuiala necesară. Dar în loc de focul dragosteĭ, n'a vĕzut şi n'a auzit de cât pe acela al ureĭ şi dispreţuluĭ ce fie-care român îĭ poartă.

Impresariul bâlciuluĭ Regal de la 10 Maĭ a căutat să reducă proporţiile fiascului, zicênd că tinerimea Română a fost inconscientă de fapta eĭ. Amară înşelăciune de sine.

Tinerimea n'are de cât un singur cusur—dacă cusur poate fi:—acela d'a avea şi în gură ceia ce are şi în inimă.

Tinerimea actuală este născută şi crescută în acest nefast pătrar de secol, şi a crescut auzind plângerile părinţilor eĭ, de vitejia dinastieĭ. Cine dintre ceĭ maĭ în vârstă nu 'şĭ aduce aminte de respectul cu care se pronunţa numele Capuluĭ Statuluĭ? *Vodă* era un cuvênt care caracteriza un ideal. Azĭ pentru a desemna tot pe Capul Statuluĭ, Românul 'ĭ zice scurt şi cuprinzător: *Neamţul*.

Neamţul era la părinţiĭ actualeĭ tinerimĭ omul cel maĭ propriu, dupe ţiganĭ, pentru a fi ridiculizat.

Dar să trec maĭ departe.

Am avut răbdarea d'a ceti toate discursurile rostite atât de linguşitorĭ cât şi de Linguşit. Din toate am constatat un lucru: că întemeierea Dinastieĭ nu este de cât o vorbă, căcĭ toţĭ cu toţiĭ, când s'aŭ felicitat, s'aŭ asigurat uniĭ pe alţiĭ că acum staŭ bine de tot. Tronul e solid.

Aşa să fie?

Eŭ cred, şi ca mine crede toată lumea, ba chiar şi M. S. Regele, că Tronul este tot aşa de solid azĭ ca şi în tot-d'a-una, când a fost ocupat de oamenĭ nesăţioşĭ, bune-oară cum este Carol I.

Am zis că şi M. Sa crede ca şi mine, că Tronul e solid şi dovadă este că în toate discursurile ce a rostit de când a sosit în Ţară n'a vorbit de cât despre soliditatea luĭ.

„Vrabia mălaĭ visează şi calicul praznic". Dar nicĭ una nicĭ cel lalt nu'şĭ vĕd visul cu ochiĭ.

Aşa şi Regele. El a făcut un vis măreţ: acela de a transmite urmaşilor Sĕĭ chilipirul ce a dat peste Dênsul; dar astă-zĭ El a început să se deştepte şi să constate că visul Sĕŭ nu se va realiza.

Deşteptarea 'l va fi definitivă, când trecênd de nevoie hotarul de la Braşov, va vedea că în ţara noastră, orĭ cât de bun negustor ar fi cine-va, tot trebue să cadă în mrejele proverbuluĭ: *Nemulţumituluĭ i se iea darul*. Regele nu se mulţumeşte că româniĭ 'L-aŭ tolerat să 'şĭ facă avere timp de 25 de anĭ. 'Ĭ trebue şi dinastie. Eĭ bine, va pierde şi ce are, căcĭ dinastia este cioara din par, pe care o doreşte Carol I, dupe ce are o vrabie grasă în mână.

Ergo.

UN IMPOSIT NEMERIT

D. Maujan, deputat în Camera franceză, a depus zilele acestea un proiect în materie de imposite, care, de va fi adoptat, va schimba cu totul sistemul de până acuma al impositelor în Franţa. Jurisconsultul Guy-Coquille zicea în această privinţă că în Franţa un imposit odată adoptat nu poate să maĭ dispară; de aceea cu toete că Camera franceză a votat luarea în consideraţiune a proiectuluĭ D-luĭ Maujan nu putem şti dacă proiectul va fi saŭ nu adoptat ca lege. Cu toate acestea fiind-că cestiunea este de mare importanţă, dăm aci loc reflecsiunilor făcute în privinţa acestuĭ proiect de *Gazette des Tribunaux*:

„Cea ce ne-a atras atenţiunea în propunerea D-luĭ Maujan sunt articolele unde ridică o chestiune de drept civil de cel maĭ mare interes pentru Constituţiunea societăţeĭ şi a familieĭ.

„Pentru a crea resurse bugetuluĭ Republiceĭ, D. Maujan propune de a suprima dreptul de moştenire dincolo de al IV-lea grad de rudenie; Statul, dincolo de acest grad, va dobândi toate succesiunile. D. Maujan socoteşte ca luând ast-fel bunurile familielor, Statul, ar putea aduna în fie-care an o sumă de 380 milioane;

Negreşit este lesne de a se îmbogăţi punênd mâna pe bunul altuia şi atribuindu-şĭ sieşĭ succesiunile care trebue să aparţină rudelor defunctuluĭ. Aceasta este un mijloc pe care senioriĭ evuluĭ mediu 'l întrebuinţaŭ pentru strĕinĭ, instituind dreptul albin (droit d'aubaine). Un drept analog, puţin mitigiat, fiind-că nu s'ar aplica de cât după al IV-lea grad, voeşte D. Maujan să'l stabilească nu în privinţa strĕinilor ci în privinţa naţionalilor;

„Dar aceasta nu este o lovitură prea gravă adusă constituţiuneĭ familieĭ? Astă-zĭ în societatea noastră modernă, legăturile, carĭ leagă pe membriĭ uneĭ aceleaşĭ familiĭ, numaĭ sunt ceea-ce era sub legislaţiunea Romană saŭ în evul-mediu, nu se maĭ consideră rudă moştenitorul dincolo de al XII-lea grad. Dar până la acest grad există încă spiritul de familie. In virtutea chiar a succesibilităţeĭ recunoscută de lege, oameniĭ se interesează încă uniĭ de alţiĭ şi păstrează suvenirul uneĭ origine comune.

„Cum după al IV-lea grad nu ar maĭ exista rudenie?

Dacă legea ar suprima succesibilitatea pentru al V-lea grad, publicul ar conchide îndată că pentru acest grad, rudenia este şi ea suprimată. Atuncĭ copilul unuĭ vĕr primar fiind în al V-lea grad cu vĕrul primar al tatăluĭ sĕŭ, nu ar putea să dobândească succesiunea acestuia, Publicul, orĭ-ce ar zice D. Maujan, consideră pe veriĭ descendenţĭ din verĭ primarĭ ca rude foarte apropiate, cu toate că sunt în al VI-lea grad; şi ar fi dificil de a-l face să înţeleagă că aceste rude nu se pot moşteni unele pe altele.

„Partizaniĭ atribuţiuneĭ succesiunilor Statuluĭ daŭ ca motiv că dincolo de al IV-lea grad, membriĭ aĭ aceleaşĭ familiĭ adesea nu se cunosc saŭ se cunosc prea puţin. Aceasta poate fi exact pentru populaţiunea uvrieră din oraşele marĭ; dar nu este tot ast-fel pentru burghezie şi pentru populaţiunea de la ţară. Negreşit lucrătoriĭ din oraşe merită ca să ne ocupăm de eĭ, dar nu trebue să uităm că există la ţară o populaţiune ale căreĭ obiceiurĭ şi tradiţiunĭ nu pot fi sacrificate. Admiţând că D. Maujan crede că populaţiunea Parisuluĭ ar vedea fără părere de rĕŭ distrugerea legăturilor carĭ formează constituţiunea familieĭ, crede D-sa că locuitoriĭ de la ţară s'ar acomoda tot aşa de lesne?

„Şi apoĭ supresiunea dreptuluĭ de moştenire dincolo de al IV-lea grad fiind o dată pronunţată, nu ar maĭ fi de făcut de cât un pas pentru a suprima cu totul

succesiunile *ab intestat.* Aceasta ar fi aplicaţiunea complectă a socialismuluĭ de Stat. Statul ar deveni proprietarul şi distribuitorul tutulor bunurilor, şi o dată familia distrusă nu ar maĭ rĕmânea de cât indivizĭ isolaţĭ în acest mare tot, care ar fi Statul.

„Propositiunea D-luĭ Maujan conservă dreptul de a testa. Dar dacă s'ar admite o dată că dreptul de moştenire se opreşte la al IV-lea grad, menţinerea dreptuluĭ de a testa ne-ar părea o concesiune foarte precară. In ziua în care ar fi necesar de a se crea resurse pentru un budget în deficit, s'ar putea oare resista la tentaţiunea de a suprima dreptul de a testa, pentru a da nouĭ bunurĭ în mâinele Statuluĭ? Astă-zĭ s'ar suprima succesiunile ab intestat dincolo de gradul al IV-lea, cine ar putea garanta că mâine nu s'ar cere ca Statul să pună mâna pe bunurile de carĭ ar fi dispus un testator, ne avênd rude maĭ apropiate de gradul al V-lea?

„Impositul trebue să fie un ajutor dat în fie-care an Statuluĭ de către cetăţenĭ, proporţional cu resursele lor anuale; dar nu trebue să se perceapă asupra capitaluluĭ.

Constituţiunea familieĭ, şi până la un oare-care punct dreptul de proprietate privată ar fi sacrificate trebuinţelor băneştĭ ale Statuluĭ. Se zicea altă dată: *fiscus semper odiosus.* N'ar fi bine ca parlamentul să justifice acest adagiu, modificând Codul civil cu ocasiunea uneĭ măsurĭ budgetare."

De şi nu împărtăşim în totul opiniunea confrateluĭ nostru în privinţa chestiuneĭ asupra căreia *Dreptul* a avut deja ocaziune a se pronunţa, cu toate acestea din cauza importanţeĭ eĭ, am crezut că este bine a publica această recensiune a discuţiuneĭ la care ea a dat loc. *(Dreptul.)*

DIN GIURGIU

In sfîrşit... să reîncep a vĕ scrie. Tăcerea care s'a făcut în vechia cetate dunăreană poate fi interpretată în rĕŭ. S'ar putea zice de pildă, că am devenit nişte oamenĭ nepăsătorĭ... şi aceasta ar fi o acuzaţie care ne-ar supĕra.

Şi la dreptul vorbind, nicĭ nu suntem noĭ oamenĭ nepăsătorĭ. De cât, ce voiţĭ? In urma activităţiĭ ce a trebuit să desvălim, cu ocazia ultimeior alegerĭ, trebuia un repaos!... Inchipuiţi-vĕ, că chiar *neobositul* nostru prefect s'a dus în câte-va rîndurĭ ca să se repauseze în iubita-ĭ Constanţă! Şi eŭ puteam să mĕ arĕt maĭ pre sus?

O singură deosebire vĕ rog să faceţĭ însă: eŭ şi cu aĭ meĭ ne-am repaosat aicĭ pe loc şi ne am rĕcorit în apele bĕtrânuluĭ Danubiŭ, pe când domnul Parianos s'a dus la malul măriĭ!!... D-sale îĭ trebuia o rĕcoreală maĭ puternică în urma sudorilor ce vĕrsase din cauza haineĭ de opoziţie.

Mânca-o-or focul s'o mănânce de opoziţie! Trebue să ştiţĭ c'a ajuns de nesuferit. Auzĭ Dumneata, să nu lase ea pe D. prefect *să 'şĭ trimeată* — după obiceiul partiduluĭ — deputaţĭ la Bucureştĭ: pe alde cuconul Spirache Profirescu saŭ pe Iancu Dimitriu şi să ocupe scaunele Dumnealor în Parlament cu de alde Epurescu, Efrem Gherman şi C. Bădulescu!

Spuneţĭ, dacă era chip să n'asude D. prefect de necaz?

Eŭ am auzit încă că Dumnealuĭ s'ar fi şi supĕrat pe noĭ şi că suntem în pericol de a 'l pierde, căcĭ — zice-se — ar voi să se mute cu totul la Constanţa. Numaĭ de nu i-ar schimba Dumnezeŭ gândul!

Am însă nădejde pe cuconul *Lascarachi Catargiu.* Când cade cine-va în disgraţia D-sale, trebue numaĭ de cât să fie *regularisit.* Şi dovadă că mustăciosul nostru prefect a căzut în disgraţie, din faptul că cu toate rugăciunile şi stăruinţele ce ştiŭ că pune nu e în stare să 'şĭ numească pe un protejat al sĕŭ în postul de revizor şcolar. Este maĭ mult de o lună de zile de când bate drumul Bucureştilor şi roade pragul ministerelor în acest scop şi până acum *Unsul* nu maĭ capĕtă decretul de revizor.

In sfârşit, se vede, că e treaba pe ducă! Eŭ, ca să împlinească toate cele căzute, nu maĭ am de cât să'ĭ urez călătorie sprîncenată şi să trec la alte chestiĭ.

Trebue să ştiţĭ că publicarea concursuluĭ pentru catedrele vacante în învĕţământul primar a produs o nemărginită satisfacere în cercurile interesate. Eraŭ o mulţime de aspirante, care aşteptaŭ să ocupe un loc în instrucţiune şi decĭ publicaţia a fost bine-venită. Lupta promite să fie crâncenă căcĭ nu sunt de cât 3 locurĭ puse la concurs aicĭ şi aspirante multe şi tot de cele cu spete...... Mare lucru, să iasă treaba la capăt bun.

Primăria dă zor cu clădirea uneĭ şcoale sucursale de fete şi, dacă ministerul n'ar fi refuzat — nu maĭ ştiŭ pentru a câtea oară — planul, maĭ mult de cât sigur că lucrările ar fi şi început. Nu importă că sunt încă două şcoale vechĭ, care n'aŭ localurĭ şi staŭ înghesuite prin cârciumĭ şi prin cocioabe gata de a cădea pe copiĭ; primăria vrea să facă case pentru o sucursală, *care aicĭ nu există!*

Aş fi curios să ştiŭ pentru a cuĭ căpătuială se va face aceasta? Dar...., cine poate pătrunde în tainele partiduluĭ!...

Fuscu

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ .	1606.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1606.00*

BĂTAIA SI TORTURA IN ARMATĂ

I

Astăzĭ după zecĭ de anĭ de muncă şi progres, astăzĭ după zecĭ de anĭ de sforţărĭ şi lupte titanice a multor generaţiĭ pentru propăşirea asteĭ naţiĭ, astăzĭ când stăm şi socotim drumul parcurs, când socotim trecutul, când ne fălim la treapta desvoltare morală, intelectuală la care am ajuns, astăzĭ trăieşte încă în mijlocul societăţeĭ noastre, o instituţie anachronică, unde nu trece zi ca să nu se petreacă sălbăticiĭ şi ororĭ ne maĭ auzite. E vorba de instituţia armateĭ copleşită în totul de militarism. Cu 40 de anĭ în urmă când oameniĭ eraŭ prinşĭ cu arcanul de tristă memorie şi duşĭ la oaste, când capriciul personal juca rolul de căpetenie iar nu legĭ bazate pe constituţie atuncĭ nu se petrecea cele ce se petrec azĭ. Armata (militarismul) părea o instituţie maĭ demnă. Azĭ prin toate mijloacele această instituţie este degradată, este înjosită şi a ajuns un viciŭ al civilisaţieĭ moderne.

Şi ceia ce este maĭ ruşinos în armată, este bătaia şi tortura ce se practică în plin secol de civilizaţie. Este constrângerea şi siluirea brutală ce se exercită asupra oamenilor. In armată selecţiunea luĭ Darwin este întoarsă pe dos. Mediul potrivit pentru brutalitate e pe o scară întinsă şi ea se dezvoltă în detrimentul spirituluĭ democratic ce animează societăţile moderne, căcĭ ea ucide orĭ ce demnitate, orĭ ce spirit umanitar, orĭ ce spirit moral şi altruistic. Este un câmp al infernuluĭ modern şi pe care cu oroare îl va descri istoria viitoare.

Cazurile pe care ziarele zilnic le produc în public nu sunt nemic cu cele ce se petrec în toate regimentele din ţară din cele 4 corpurĭ de armată. Nu este zi ca Knutul român (semănând în totul cu cel Siberian) să nu găsească aplicaţie pe spetele ţĕrănimeĭ, care alcătueşte regimentele armateĭ noastre.

In toate colţurile ţăreĭ, în orĭ ce companie obscură, bătaia, ucigătoarea bătaie, tortura selbatecă este zilnică. Nişte statisticĭ imparţiale, cum obişnuesc englezĭĭ ar stabili pe deplin cum bătaia şi tortura sunt reglementate în sistem şi cum s'a ajuns până la uciderea oamenilor.

Când citim cele ce se petrec în Rusia ne emoţionăm, ni se umple întreaga fiinţă de durere, de revoltă, iar la noĭ se bate ca în Rusia.

Dacă s'ar găsi un Kennan român care să scrie ce se petrece în armata română ar înspăimânta lumea.

Ar fi de necrezut ce ar da în privelişte lumeĭ şi totuşĭ se petrec grozăviĭ. Şi dacă iarăşĭ ne doare inima după româniĭ subjugaţĭ şi formăm lige care sînt destul de legitime, cu atâta maĭ mult ar trebui să ne interesăm de soarta românilor chiar din ţara noastră proprie, de suferinţele lor din armată.

Cele ce reproduc ziarele sînt un ecou slab şi cauza este că ziarele nu pot avea informaţiĭ directe. Numaĭ rezerviştiĭ ar fi în stare să spue tot ce se petrece, tot rĕul, tot chinul, toată durerea suferită. Dar şi eĭ îndobitociţĭ cum sînt de armată, ar fi cuprinşĭ de o mare spaimă, căcĭ în fie-care an sînt chiemaţĭ a petrece o lună în acel regim infernal şi atuncĭ pot fi nenorociţĭ pe viaţă. Decĭ tot nişte anchete severe ar stabili pe deplin faptele. S'ar vedea atuncĭ că ţĕrănimea noastră suptă tot timpul prin muncĭ excesive, prin supra muncĭ, exploatată neomeneşte de arendaşĭ şi proprietarĭ veşnic nesăţioşĭ de plus valoarea ce-o capăt şi trăind în cea maĭ neagră mizerie, la vîrsta de 21 de anĭ e adusă în oraşele noastre civilizate unde timp de 3 anĭ şi maĭ mult, e supusă la un regim tiranic! S'ar vedea atuncĭ că ţĕranul român e stins, s'a dus! S'a stins falnica luĭ viaţă de odinioară! Numaĭ este idealizatul ţĕran ce-l întîlnim în nuvele şi în poeziĭ populare. Ci este un om stors, slăbit, ciuriit de boale, cu moralul înjosit, aproape decrepit. Indobitocit de bătae, cu organismul slăbit, transmite aceste însuşirĭ urmaşilor sĕĭ şi ast-fel ţĕranul român degenerează. Şi degenerând ţĕranul, degenerează una din cele maĭ importante temeliĭ ale Statuluĭ.

Iată negrul şi tristul rezultat!

Dar până ce se va face aşa ceva, este de datoria noastră a tuturor a da alarma necontenit. Şi maĭ ales noĭ uniĭ, ca petrecuţĭ prin oştire, am vĕzut şi auzit multe. Ba chiar credem că e o datorie să atragem luarea aminte a ţĕreĭ asupra acesteĭ nenorocirĭ, căcĭ, repetăm, e un mare pericol social bătaia şi tortura ţĕranuluĭ român în oaste. Aceĭ care aŭ putinţa a se ocupa serios, şi îşĭ pierd numaĭ timpul cu luptele sterile de coterie, comit un păcat dintre cele maĭ marĭ. Rĕul este destul de agravat şi dacă nicĭ acum nu se caută stârpirea luĭ, va veni o vreme tristă de tot — cum aŭ venit şi pentru alte chestiĭ, când va fi prea târziŭ. Iată de ce ne credem datorĭ a arĕta în public tot ce ştim şi dacă am face toţĭ aşa, s'ar alcătui cartea groasă de chin şi de suferinţă a oşteanuluĭ român.

Armata ca instituţie în faza actuală nu poate încă dispărea. O să maĭ avem nenorocirea să o maĭ privim încă cât-va timp până ce anomaliile sociale de azĭ vor stărma veşmântul capitalist, care împarte societatea în clase deosebite, antagoniste, al căruia ţel este setea nepotolită de bogăţie a individuluĭ cu preţul chiar al mizerieĭ a milioane de alţĭ indivizĭ.

Armata ca o castă cu privilegiĭ, militarismul, a fost prodes în urma unor necesităţĭ istorice. Sute şi miĭ de anĭ aŭ trăit strămoşiĭ noştri romanĭ, grecĭ, celţĭ, germanĭ, etc., în societăţĭ, fără clase şi Stat, fără poliţie şi militarism. Atuncĭ societatea întreagă se apăra fără tunurĭ, puştĭ cu repetiţie, fortificaţiĭ — invenţiĭ diabolice! Dar la un moment dat sfărmându-se comunismul ginţilor, s'a dat naştere claselor, cu stat, cu despoetorĭ şi despoeţĭ, cu armate militariste pentru jafurĭ şi prădăciunĭ, până ce ajungem cu militarismul în forma luĭ actuală, când nu este altă ceva de cât un stâlp al societăţeĭ burgheze capitaliste.

Decĭ militarismul va maĭ trăi încă mult timp. Va dispărea definitiv când se va stinge deosebirea claselor, când va dispărea mizeria. Dar până atuncĭ cum ne îngrijim de muncitorĭ a li se îndulci traiul ticălos pricinuit de o rea organizare socială, tot aşa trebue să ne gândim şi la armată; să lucrăm, să cerem şi să facem pentru moment ca măcar bătaia să înceteze. E întâiul pas de resuflare ce l'am da robuluĭ modern din oaste. In adevĕr, când am căpăta garanţiĭ serioase că bătaia e interzisă, atuncĭ am şti că s'a făcut ceva. Ţăranul român ar fi mai demn ar fi tratat maĭ omeneşte, ar şti să'şĭ caute drepturile încălcate. Ast-fel, dacă nu se va lua mĕsurĭ, starea va ajunge desperată.

In seria articolelor ce începem, vom arăta ce este militarismul şi vom justifica naţiunea înarmată; vom arăta cum e tratat soldatul în cazarmă; cauzele bătăeĭ; cum se bate; consecinţele bătăeĭ; ce aŭ făcut partidele noastre pentru aceasta şi în fine vom propune soluţiĭ.

Eduard Dioghenide.

INFORMAŢIUNI

Senatul a votat creditul fortificaţiilor.

D-niĭ Petre Grădişteanu, Hariton Racotă, Vasile Racotă, D. Râmniceanu, Stefan Greceanu, aŭ votat contra; Georges St. Georges s'a abţinut, iar ceĭ-l'alţĭ aŭ votat pentru.

Ba bine că nu.

Unde maĭ găsesc eĭ chilipiru ĕsta, să ia 25 leĭ pe zi şi se doarmă vejnic.

—✱—

Aflăm că dupe desvoltarea interpelăreĭ D-luĭ deputat al colegiuluĭ al 2-lea de Roman, cu privire la Domeniul Coroaneĭ se va depune următorul:

PROIECT DE LEGE

Faţă cu nevoia ce are ţara de moşiele date ca apanagiŭ Coroaneĭ pentru îndestularea muncitorilor agricolĭ, propunem următorul proiect de lege:

Articol unic.—„**Cele 12 moşiĭ carĭ alcătuiesc dotaţiunea Coroaneĭ, instituită în 1884 se vor relua în stăpânire de Stat, se vor parcela şi pune imediat în vînzare în conformitate cu legea vînzăreĭ bunurilor Statuluĭ.**"

Saŭ următoarea

MOŢIUNE:

Camera iea act că guvernul liberal-conservator nu 'şĭ ţine angagiamentul luat către ţară de a reda Statuluĭ domeniul Coroaneĭ şi trece la ordinea zileĭ.

—✱—

Parastasul oferit în grădina Cişmegiŭ primarilor din ţară, cu ocazia caraghiosuluĭ jubileŭ, a fost plătit de comuna Bucureştĭ cu 14 miĭ de leĭ.

—✱—

Lipsa de apă este foarte mult simţită de trupele de pe dealul Spirei, acum pe timpul veriĭ şi maĭ ales când în Reg. 5 de linie boala de ochĭ face progrese uimitoare.

Pe de altă parte mâncarea este pe cât se poate de rea.

Miercurea şi Vinerea se dă ca mâncare soldaţilor nişte fasole care chiar după fierbere poate fi întrebuinţată ca alice.

In zilele de dulce se pune în ciorbă nişte cartofĭ intraţĭ deja în descompoziţiune.

Gustat-a M. S. din eĭ?

—✱—

Ni se scrie din Piteştĭ următoarele:

Domnule Redactor,

Aţĭ bine-voit a vĕ ocupa câte odată de oraşul Piteştĭ şi a vĕ interesa în particular de canalizarea, ce să esecută în oraşul nostru deja de anul trecut, maĭ de multe orĭ aţĭ bine-voit a arĕta opiniunea publică, defectuositatea acestor lucrărĭ, cărora la Piteştĭ, cu drept cuvênt li s'a dat numele de „găurĭ pentru şoarecĭ." Se credea că noul Consiliu Comunal, care blamase atât de mult pe cel dîntâĭ, ar fi adus oare-carĭ modificărĭ însă vedem, că maĭ bine de o lună în strada pricipală să continuă a lucra cu aceleaşĭ tipurĭ, ca cele de anul trecut.

Trebue ca încăpăţînarea, celuĭ care împlineşte aceste funcţiunĭ de inginer să fie prea mare, pentru a nu voi să înştiinţeze D-luĭ însuşĭ pe onorabiliĭ membriĭ aĭ Consiliuluĭ Comunal. Acest Domn inginer a înşelat nu numaĭ Consiliul Comunal, ci încă pe toţĭ locuitoriĭ oraşuluĭ şi este destul de regretabil ca, legea care cere diplome Domnilor inginerĭ aĭ Primăriilor, să nu îĭ fie aplicată, poate aceasta din cauza naţionalităţiĭ sale de Prusian.

Aceste lucrărĭ, Domnule Redactor, costă aproape treĭ sute de miĭ de leĭ, iată nişte banĭ, care fără îndoială sunt bine întrebuinţaţĭ şi contribuabiliĭ trebue să fie mulţumiţĭ. Canalul, ce se sxecută actualmente în Strada cea mare are 40 de centimetre de deschizătură; puteţĭ înţelege că nicĭ măcar un copil cât de mic ar fi nu poate intra înăuntru, decĭ acest canal nu va fi nicĭ odată curăţit şi în acelaşĭ timp este prea mic pentru scurgerea apelor din ploĭ. Peste vr'o doĭ anĭ va trebui să se facă din noŭ şi să lărgească această canalisaţie şi contribuabiliĭ vor plăti din noŭ şi Domnul Inginer va fi decorat. Eată ceea ce ne reservă viitorul dacă noul consiliŭ nu voeşte să ţie seamă de acestea şi să consulte oamenĭ maĭ competenţĭ carĭ sunt în Bucureştĭ.

Un locuitor din Piteşti

—✱—

Inchiindu-se al doilea an al lucrătorilor Societăţeĭ ştiinţifice şi literare din Iaşĭ, s'a hotărît a se serbători în chipul următor: *Sâmbătă 1 Iunie* oarele 8 p. m. va fi *şedinţă publică* în Aula Universităţeĭ de Iaşĭ, la această şedinţă d. Preşedinte Grigorie Cobalcescu va citi potrivit statutelor darea de samă a stăreĭ şi activităţeĭ Societăţeĭ. D. secretar general Grigorie C. Buţureanu va citi raportul asupra lucrărilor sevîrşite în sînul societăţeĭ. Apoĭ D. A. Xenopol vice-preşedintele societăţeĭ va citi „A doua domnie a luĭ Neculai Mavrocordat în Moldova". D. Vas. Buţureanu: dare de samă despre lucrările luĭ Dim. Vlădescu şi Nic. Leon va citi lucrarea D-luĭ Antipa intitulată: Constituţia Bacteriilor şi a organismelor. *Duminecă 2 Iunie* la orele 6 a. m. escursiune la Cotnari şi apoĭ la Hîrlău, de va permite timpul.

—✱—

Erĭ s'a depus pe biuroul Cameręi proiectul de lege, prin care se acordă artistuluĭ Ştefan Iulian o pensiune de 400 leĭ, reversibilă asupra neveste ĭ şi copileĭ.

Credem că această Cameră atât de darnică cu toţĭ, cu Iulian va fi dreaptă, acordându'ĭ micul ajutor ce se propune.

—✱—

Parchetul de Ilfov a fost încunoştiinţat telegrafic că în comuna Vasilaţĭ s'a găsit cadavrul unuĭ locuitor care a fost ucis.

D-nul judecător de Instrucţie

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(146)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

PARTEA III

III

Intâlnirile

— Unde ne plătiţĭ să dinăm, scumpul meŭ? făcu Cezarina adresându-se Conteluĭ.

— Unde veĭ voi.

— Maĭ întâiŭ vĕ poftesc nicĭ a mă tutui nicĭ a mă prea ridica. Nu sînt aşa de grozavă, dar vĕ găsesc de rĕŭ gust să o ştiţĭ. Lilieciĭ sînt tăeţĭ eraŭ frumoase zile.

— Lor nu le plăcu.

Nu maĭ socotiţĭ.

— O sper totuşĭ.

— Vĕ perdeţĭ timpul.

Pentru ce Cezarina întovărăşi aceste cuvinte de un imperceptibil suris care le desminţea?

Vaunoise tresări de plăcere.

El avea dreptul să ia acest suris ca o promisiune.

— Unde dinăm? repetă ea cu tonul poruncitor al femeilor care simţesc bărbaţiĭ culcaţĭ la picioarele lor, ca pe cânĭ saŭ ca pe robĭ.

— La otel, dacă vraĭ tu.

— Ah! mulţumesc eŭ es.

— La aleele luĭ Tourny, propuse Ribas.

— Nu cunosc.

— Cu atâta maĭ mult. Acolo veţĭ schimba.

— Fie.

Amândouĕ femeile deteră drumul trăsureĭ şi se întoarse în otel.

Aceste întâlnirĭ care par fortuite sînt rar opera hazarduluĭ.

Campayrol urmărea un plan care era tras de altul.

Toţĭ călătoriĭ maĭ însemnaţĭ carĭ aŭ petrecut câte-va zile la Bordeaux cunosc Panierul înflorit, vestita crâşmă din aleele luĭ Tourny, şi pivniţa eĭ care conţine o colecţiune preţioasă de vinurĭ bune din Gironda.

Sara nu s'a petrecut tocmaĭ vesel, căcĭ adesea sînt zile când apasă pe capul oamenilor un nour de plumb asemĕnătoriŭ cu acela care cpasă asupra noastră în oarele de furtună, şi asta chiar când sînt la o masă cât se poate de bine serviţĭ şi chiar când aŭ pe lângă dânşiĭ femeĭ dorite cu pasiune. Dar această sară trecu şi pentru Vaunoise era o uşurare, amfitrionul acestor ospăţurĭ în prietenia cărora el trebuia să creadă dacă maĭ credea în ceva.

Era prima treaptă în uitarea întâmplărilor de care era atâta turburat, obosit de reproşurile uneĭ conştiinţĭ pe care în zădar căuta să o înăduşe.

Cezarina vorbea cu o absolută libertate de spirit.

Ea susţinea conversaţia cu ajutorul luĭ Ribas şi a luĭ Campayrol.

Ribas, jumătate Francez, jumătate Ispaniol, Navarez de pe mamă, Bearnez de pe tată, reprezenta de minune pe aventurierul tuturor timpurilor şi a tuturor ţĕrilor, vesel tovarăş, spadosin la ocazie, galant cu femeile cărora la place aerele luĭ grozave şi despreţul banuluĭ pe care-l câştigă nicĭ nu se ştie de unde nicĭ cum.

Singura părere de rĕŭ era că n'a întârziat cu vre-o treĭ secole şi că n'a venit în lume în compania tipurilor imortalizate în muschetarĭ de verva mareluĭ Dumas.

Era o oare-care afinitate între Cezarina, bohemiană din Clichy dusă în inima Parizuluĭ aşĭ căuta o situaţie şi Ribas, plecat din munţiĭ săĭ pentru aşĭ găsi hrana în afară de cărările bătute.

Se cunoşteau fără a fi legaţĭ.

Oameniĭ care colindă de dimineaţă până în sară bulervardele, se cunosc toţĭ, căcĭ s'aŭ întâlnit de sute de orĭ.

Şi când se găsesc aproape de trotuarele lor se salută şi vorbesc ca vechĭ prietenĭ.

De altmintrelea Ribas în curentul tuturor istoriilor nu uita pe aceia a luĭ Vaunoise şi a cusutoriţeĭ.

Istoria făcea parte din cronica cercurilor din care eraŭ amândoĭ.

Sara a trecut decĭ uşor.

Vinurile cele maĭ renumíte pişcaŭ limbele.

Cezarina se arată pentru Conte tot aşa aspră ca de ordinar.

Ea îl împungea cu sarcasme şi nu se gena de al acuza în termenĭ foarte trivialĭ de nenorocirile care venea pe capul luĭ.

— E ca în *Faust* îĭ zise ea, tot ce atingĭ se vestejeşte.

— Eştĭ prea severă, obectă Campayrol apărêndu şĭ prietenul.

— Poate vraĭ exemple?

Ribas îĭ închise gura.

— Nu învie morţiĭ, zise el.

— Ea riposta cu grosolănie.

— Macabeele domnuluĭ, e cuvîntul!

Era prea aspă.

El arĕta o mare receală.

Blonda pală, o mică provincială onestă şi laborioasă, ascunse roşaţa.

Dar dacă frazele Cezarineĭ nu le lipseau amărăciunea şi asprimea privirea tinereĭ părea pentru moment îneulcea şi mângâia apreape cu compătimire şi mila faţa sombră a conteluĭ.

La sfîrşitul sereĭ, când amândouĕ femeile oşi ceĭ treĭ tovarăşĭ părăsiră crâşma, Vaunoise luă braţul Cezarineĭ şi-ĭ şopti la ureche ceste cuvinte aşa de banale.

— Tot ce se întâmplă e vina ta; tu mă facĭ să deraiez! Tu singură eştĭ cauza nebuniilor mele!

— De ce?...

— Tu mă exasperezĭ; dacă tu voiaĭ!..

— Tot cu a ta o ţiĭ.!

— Vraĭ!

— Sînt foarte bătrână!

— Tu eştĭ maĭ frumoasă de cât orĭ când.

— Cât o să ţie şi asta?

— Tot-dea-una.

— E o vorbă care nu e pentru noĭ.

— Să vedem, vraĭ?

— Ce?

— Să fiĭ metresa mea... să mă dirigĭ... să mă conducĭ cum veĭ vra...

— Pentru opt zile?

— Toată viaţa.

— Nu vorbi prostiĭ.

— Incearcă.

— Nu mi-a reuşit.

— S'aŭ schimbat timpurile.

— Timpurile poate dar nu D-ta.

Repetă cu energia unuĭ înecat care se cramponează de o ramură ca să scape.

— Incearcă!

Ea agită mână cu un aer de plictisală suflă cu putere, dădu din cap şi îşĭ luă braţul.

— Nu vraĭ? întrebă el supărat.

(Va urma)

Zamfirescu, împreună cu D. Procuror Mitilineŭ aŭ plecat la fața loculuĭ.

—※—

Poliția Capitaleĭ, din ordinul judecătoruluĭ de instrucție, cabinetul 4, urmărind maĭ mulțĭ criminalĭ, a pus mâna ierĭ noapte pe douĭ din autoriĭ furtuluĭ cu spargere din comuna Săruleștĭ.

Când agenții poliţieĭ aŭ voit a prinde pe aceștĭ bandițĭ în mahalaua Ciurel, eĭ aŭ început a trage focurĭ de revolvere fără a rănĭ pe nimenĭ.

*

Tot din ordinul judecătoruluĭ de insrucție poliţiea din Focșanĭ a prins acolo pe un alt bandit care a luat parte la crima de la Săruleștĭ cum și la altele.

Ceĭ doĭ prinșĭ aci, se numesc Petre Ion Cismaru și Constantin P. Toboc. Eĭ aŭ fost depușĭ la Văcăreștĭ.

—※—

Pe ulicioara dintre Hotel de France și casa D-luĭ Socek, se fac toate transporturile grele, așa că praful a ajuns ca 'n Sahara.

Rugăm pe onor. Primărie se trimită din când în când câte o saca de apă pentru a stropi, căcĭ negustoriĭ dupe acea stradelă sunt dispușĭ a plăti orĭ-ce taxă, dacă eĭ n'aŭ dreptul la salubritatea publică.

—※—

Administrația ziaruluĭ „Adevěrul“ pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvîrșire la serviciul Agenția Havas precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ săĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

MARCEL PRÉVOST

CĂMĂȘILE

Ah! Ea plânse mult, plânse foarte mult, — când scumpul eĭ prieten, Paul Joyaux, o părăsise, pentru a se însura în țara sa, tocmaĭ dupe ce 'șĭ luase diploma de doctorat în medicină. Sărmana Clara! Ea într'adevĕr că 'l iubea. Numaĭ luĭ 'ĭ datora că numaĭ lucra prin ateliere, de unde el o scosese săracă, și o așeză în salonul luĭ, foarte elegant mobilat, punêndu-ĭ la dispoziție și o bonă. Numaĭ luĭ 'ĭ datora primele eĭ sensațiunĭ de femee: de oare-ce Paul când o scoase din atelier ea nu avea alte suvenirurĭ amoroase de cât bruralitățile bătrânuluĭ eĭ patron. Ea 'l iubea foarte mult. Cele opt-pre-zece lunĭ de viață împreunată, fură pentru ea un frumos ano-timp, dar repede trecĕtor, un anotimp de plăcerĭ și de lingușirĭ, ce înflorea la întâlnirea a duoĭ amanțĭ tinerĭ.

Ea 'ĭ era foarte credincioasă. De treĭ saŭ patru orĭ în tot acest timp ea se culcase cu alt bărbat, și aceasta numaĭ în timpul vacanțelor când Paul era plecat să 'șĭ vadă familia.

Ea știa foarte bine că Paul era logodit încă din copilăria luĭ, dar această despărțire neașteptată așa subit o făcu să verse șiroaie de lacrimĭ. Preparând lucrurile voiageoruluĭ, Clara plângea.

Toate hainele, toate objectele luĭ, pe care ea altă-dată le vedea în casă, și carĭ 'l vedea purtându-le, și acum ea singură trebuia să le împacheteze pentru ca el s'o părăsească. Ea muie maĭ cu seamă cu lacrămĭ cămășile de noapte ale luĭ Paul, scumpele cămășĭ de mătase, carĭ 'ĭ aminteaŭ atâtea lingușirĭ.

Eraŭ cu totul 6 cămășĭ. In acel moment însă numaĭ 4 eraŭ curate; cele-l'alte douĕ aŭ fost puse de oparte spre a se spăla.

Clara zise luĭ Paul:

— Voeștĭ să 'mĭ facĭ o plăcere?

— Tot ce veĭ voi, rĕspunse doctorul.

— Lasă mie cele douĕ cămășĭ de noapte.

— Pentru ce?

— Așa.. voesc să țin.... le voiŭ pune sub perna mea, noaptea când tu nu veĭ maĭ fi... și atuncĭ poate voiŭ visa că maĭ eștĭ lângă mine.

El surîse, — i le dete. Ea insistă ca el să maĭ poarte acele douĕ cămășĭ una dupe alta, cele câte-va nopțĭ ce maĭ eraŭ împreună.

Când totul se sfîrși, Paul plecă, ea, întoarsă în odaia eĭ goală, trăind cât-va timp ca nebună, cu inima dureroasă. Ea nu mânca, ea nu rĕspundea vorbelor boneĭ care căuta s'o consoleze. Aproape toată ziua o petrecea în pat păstrând 'naintea-ĭ cămășile „drăguțuluĭ eĭ prieten“. Ea regăsea în ele mirosul de frangipan, cu care se parfuma el, și câte o-dată stând cu ochiĭ închișĭ i se părea că 'l simte pe el.

Dar puțin câte puțin acest lucru subtil și nedenumit, care este ardoarea cărneĭ fie-căreĭ ființe omeneștĭ, se evapora din pânză. Nu maĭ rĕmâneaŭ de cât mirosul generic al rufeĭ care a fost purtată odată și feștelită apoĭ de mâinĭ. Clara se încăpățână câte odată și îșĭ închipuia că găsesce în fie-care cută reamintirea vie a aceluia care lipsea; apoĭ aceste cămășĭ goale și mototolite începură de o dată să'ĭ facă efectul unuĭ lucru mort; ea se despărți de dânsele cu un fel de spaimă ascunzându-le într'un colț al dulapuluĭ.

Bona le lua de acolo, le dete să le spele, și le puse la loc foarte curat și călcate cu multă îngrijire. Când clara le vĕzu ast-fel, ea rĕmase un moment uimită, întrebându-se dacă acest lucru îĭ face plăcere orĭ supărare. In fine ea spuse boneĭ sale:

— „Aĭ făcut foarte bine. Nu puteam să păstrez tot-d'a-una aceste cămășĭ murdare. Și apoĭ, curate saŭ nu ele sunt tot cămășile luĭ Paul“.

Zilele, sĕptămânile și lunile trecură. Intristarea cea mare a primuluĭ moment, se schimbă pe nesimțite într'o durere surdă și resemnată, coprinșĭ din când în când de reamintirĭ carĭ 'ĭ făceaŭ rĕŭ. Alte preocupațiunĭ veniră să distreze acest suflet simplu unde multe cugete nu se puteaŭ întruni. Paul când plecase, lăsase o sumă bunicică de banĭ amanteĭ sale; dar ea cheltuind fără de a maĭ avea de la cine-va, ea vedea sfârșitul banilor. Să caute de lucru, să se întoarcă în atelier, la acestea nicĭ nu se gândea. Ea primea oferințele grațioase ale unuĭ domn bĕtrân, care locuia în cartierul eĭ, o urmărea adese orĭ și de multe orĭ îĭ scria.

Acest funcționar retras, îmbrăcat tot d'auna în negru, cu părul alb, cămașe și cravată albă,—tot negru și alb—părea Clareĭ destul *„Doliu“* spre a succede luĭ Paul, fără pericol pentru amintirea încă fierbinte pe care ea o păstra. Ea trăia foarte fericită cu el timp de câte-va lunĭ. Dar în primăvară ea îl gonise, și devenia pe neașteptate amanta unuĭ actor din Ambigu, numit Merxens, care a sedus-o prin distincțiunea sa. Ea uita cu tot pe Paul, trimetea buchete nouluĭ eĭ amant, scriindu-ĭ declarațiunĭ.

Actorul consimți de a o însoți acasă la ea într'o seară după representație.... Ea îl aduse acasă, cu totul emoțională de această frică specială ce dă nervilor femeeștĭ contactuluĭ cu actoriĭ. Aŭ supat cu multă poftă. Inainte de a se culca el întrebă:

— Nu aĭ o cămașe de noapte pentru mine, drăguța mea?

Ea stă la îndoială, între frica de a displace nouluĭ eĭ amant și adorațiunea neuitată ce avea pentru cel vechiŭ. Ea își chema Bona.

— Adela!

— Doamnă?

— Ia vezĭ dacă găseștĭ o cămașe de noapte pentru Domnu.

— Bine Doamnă.

Puțin după aceasta Adela se întoarse aducând una din cămășile luĭ Paul.

Merxens se crezu dator a cere deslușirĭ, încrețind din sprâncene și arĕtând cu degetul spre obiectul adus, întrebă cu un gest grandios:

— Cuĭ aparținea această cămașe înainte?

Clara rĕspundea cu acea volubilitate de minciunĭ ce aŭ toate parisienele:

— Fratelui meŭ..... Fratelui meŭ Ludovic care a murit anul trecut. ... el a fost amploiat la telegraf.

Și actorul care punea cămașa, suspină cu milă zicând:

— Sărmanul băiat!

.... Această legătură ținu foarte puțin. Actorul se purta foarte brutal cu ea. El părăsi pe amanta sa, ast-fel că eĭ nu'ĭ maĭ remase nimic din economiile realizate în timpul erneĭ. Atuncĭ începu pentru Clara un timp aspru, de lucru ingrat, fără siguranță și câte o dată fără profit. Cămășile luĭ Paul, în acest timp greŭ, îmbrăcară pe mulțĭ trecătorĭ, și câte o data nu le îmbrăcară de cât pentru o singură noapte: căcĭ aceasta devenise un obiceiŭ al Adeleĭ de a pune în fie-care seară pe patul Clareĭ lângă cămașa eĭ și una din cele ale luĭ Paul. Din această cauză, ele se uzară curînd. Ea le maĭ repară, spre a se maĭ putea servi de ele. Inlocui, după aceia una din cele două cămășĭ care era deja prea uzată, cu una de pânză subțire, maĭ solidă și maĭ eftină, și aceste două cămășĭ desperechiate aŭ fost destinate, în menagiŭ sub numire de: *„Cămășile luĭ Paul.“* In sfîrșit era nevoită să cumpere și o a doua cămașă de pânză. Mătasea cămășilor înlocuite, era întrebuințată de către Adela în bucătărie. Iar cămășile cele noĭ eraŭ pentru Clara și Adela tot *„Cămășile luĭ Paul.“*

..... Treĭ anĭ trecură de la plecarea doctoruluĭ — 3 anĭ în carĭ norocul schimbător, când favoriză când defavoriză pe Clara, când într'ă seară de Ianuarie către 6 ore aceasta în colțul strădeĭ Le Pelletier și Bulevard se lovi de pieptul unuĭ om.... Ea ridică ochiĭ:

— Paul!

— Clara!

Își pronunțară numele lor în același timp, agitațĭ și unul și altul de aceiașĭ emoțiune vie carĭ îĭ făcea să'șĭ strîngă mâinile fără însă a putea vorbi. Aceasta din cauză că prima lor declarațiune amoroasă se formase tot în acel loc unde se întâlnise acum, și eĭ o priviră din ochĭ, cu acea milă puternică care revoltă la ființa omenească evocațiunea personalitățeĭ sale de altă dată.

Când se maĭ liniștiră puțin, eĭ mergeaŭ unul lângă altul, ținêndu-se de mâinĭ, schimbând diferite vorbe.

Clara zise că ea se gândea într'una la Paul; ea îĭ spuse că 'și-a schimbat domiciliul, dar șĭ-a oprit tot acea bonă. Paul declară că era foarte fericit în menagiul caseĭ, că avea o fiică, ca afacerile mergeaŭ foarte bine și că n'a uitat nicĭ odată pe Clara.

— Remâĭ mult în Paris? îl întrebă ea.

— Numaĭ pentru 8 zile, respunse el, vin să studiez experiențele electro-terapeutice.

Și stând puțin la îndoială, el urmă:

— Si tu... Eștĭ liberă?...

— Da.... Cu totul liberă. Sper că veĭ veni să dormĭ la mine.

Se învoiră. Mâncară împreună, petrecura acea seară într'o lojă a unuĭ mic teatru. Eĭ nu vorbiră dar se priviră lung. Paul se îngrășase puțin, dar Clara avea fața veștejită.... Eĭ nu așteptaŭ sfîrșitul reprezentațiuneĭ; eĭ plecară de a se culca, înainte de miezul nopțeĭ. Curênd, curênd Clara se desbrăcă... Paul făcea țigară privind'o. Ișĭ aduse aminte de ceva.

— Și cămășile mele ce s'aŭ făcut? întrebă el.

Clara respunse cu sinceritate:

— Tot le maĭ țin.

Indată după aceasta, ea se gândi că: „Cămășile luĭ Paul“ nefiind de cât un semn vag, nefiind de cât un nume imobil unuĭ lucru ce a fost schimbat de multe orĭ... Ea se roșise foarte mult. Paul reluă apropiindu-se:

— Unde sunt?

Ea întoarse ochiĭ, și arătă cămașa de pânză pusă pe pat și zise:

— Iată una.

Doctorul era aproape să respunză:

— „Dar nu.... Ale mele eraŭ de mătase....“

Cum voia să vorbească el observă pe Clara că sângele i se urcase în față și aproape era să isbucnească în plânsete.

Atuncĭ el înțelese tot, că această minciună ascundea urmele mizerieĭ suferite în timpul celor 3 anĭ de absență.

Și mișcat până în adîncul fibrelor de milă de om, el zise simplu:

— Da.—Da,—o recunosc. **H. K.**

Desbaterile Parlamentare

SENATUL

Ședința de la 31 Maĭ 1891

Ședința se deschide la orele 2 sub președenția D-luĭ C. Boerescu.

Pe banca ministerială: D. General Lahovari, Exarcu, General Florescu,

Prezențĭ 86 D-nĭ senatorĭ.

Se îndeplinesc formalitățile obicĭnuite.

Președintele citește rĕspunsul Regeluĭ la mesagiu.

D. Urechie întreabă ce s'a făcut cu propunerea D-sale pentru instituirea uneĭ comisiunĭ de supravegherea monumentelor publice.

D. *Grădișteanu* cere să se puie la ordinea zileĭ propunerea sa pentru reforma procedureĭ penale.

Vocĭ: la toamnă! la toamnă!

D. *președinte* întreabă dacă Senatul încuviințează să se puie la ordinea zileĭ proiectul de lege asupra fortificațiilor.

D-l *Aurelian* roagă să nu se puie pripă în această chestiune așa de importantă. D-sa e de părere să se amâne într'o anumită zi, ca Senatul să aibă vreme a studia chestiunea în fond.

D-l *Alex. Florescu* crede că chestiunea este destul de cunoscută și tranșată și ea reclamă o imediată discuțiune.

D. Președinte pune la vot urgența și se admite.

D. Grădișteanu amintește că odinioară reprezentanțiĭ partiduluĭ liberal-conservator eraŭ contra fortificațiunilor. D-sa nu'șĭ explică (ton ironic) cum aceĭ reprezentațĭ altă dată îl combăteaŭ și azĭ îl admit și cer graba de a se vota.

D-sa întreabă pe ministrul de externe face parte din tripla alianță. D-sa spune ca aceste fortificațiunĭ, așa cum se fac, nu este de cât o aripă care apără pe Austria contra alteĭ țĕrĭ. D-sa este în contra acestuĭ credit care este ruină pentru țară și de nicĭ un folos strategic.

CAMERA

Ședința de la 31 Maĭ 1891

Ședința se deschide la orele 1 și 20 min. sub președința D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezențĭ 104 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

D. *B. Epurescu* interpelează pe ministrul lucrărilor publice pe unde vrea să construiască linia de joncțiune între gara Giurgiu și canalul Sf. Gheorge.

Camera trece în secțiunĭ până la ora 3.

Ultime Informații

Camera la redeschidere, a continuat ierĭ discuția asupra interpelăreĭ D-luĭ Palade.

Acesta a încheiat interpelarea sa întrebând pe ministrul domeniilor ce mĕsurĭ are de gând să ia pentru a aplica maĭ curând legea vênzăreĭ bunurilor.

D. Ilariu Isvorauu a respuns provocând ilaritatea camereĭ.

D. Pĕucescu a respuns și D-sa susținând un șir de teoriĭ dintre cele maĭ reacționare.

Discuția va continua azĭ.

—※—

Orele de serviciŭ la direcția C. F. R. cu începere de azĭ sunt de de la 7 dimineața până la 1 p. m.

—※—

La 12 Iuniu s'a sorocit ca să se judece procesul luĭ Simion Mihăilescu, la Curtea de apel din Galațĭ.

—※—

Agenții electoralĭ aĭ conservatorilor, nemulțumițĭ că aŭ fost trașĭ pe sfoară, s'aŭ întrunit asearā și aŭ ales o comisiune de zece din eĭ ca să caute prin orĭ-ce mijloace să fie numițĭ în slujbe.

Afară de aceasta eĭ cer ca să se disolve consiliul comunal, fiind încredințațĭ că D. Pache este care 'ĭ persecută.

—※—

— Cheluluĭ ce 'ĭ trebuia?

— Tichie de mărgăritar.

Așa și Direcțieĭ căilor ferate, 'ĭ trebuia câte-va femeĭ în serviciŭ, pentru ca să copieze ceea-ce scriŭ ceĭ-l'alțĭ.

D. Duca a numit patru femeĭ în serviciŭ, câte una la fie-care secție, plătite cu câte 150 leĭ pe lună.

Intrebăm pe D. C. Olănescu dacă a aprobat D-sa aceaste numirĭ și în virtutea căreĭ legĭ? Noĭ știm că până azĭ femeile nu sunt admise în serviciul Căilor ferate.

—※—

Alaltă-ierĭ s'a înecat în Borcea o trăsură cu douĭ caĭ a societățeĭ Fives-Lille.

Vêntul era puternic și din neglijență se uitase a se lega trăsura de pod. Intêmplarea a făcut ca persoanele să se dea jos pe pod, așa că o nenorocire de persoane nu avem de înregistrat.

—※—

Societatea *Frăția*, a lucrătorilor cismarĭ, va serba ziua de Duminică 2 Iunie în Grădina Trocadero.

Toțĭ membriĭ sunt rugațĭ a veni la orele 8 și jum. dimineața în grădina Sf. Gheorghe, pentru a porni în corpore cu muzica și drapel.

—※—

Societatea Industriașilor mecanicĭ de ajutor reciproc și desvoltarea industrieĭ, va da Duminecă la 2 Iunie a. c., o serbare de vară în grădina de dare la semn.

—※—

Intr'unul din numerile noastre trecute, sub titlul: *Pentru ministerul domeniilor* s'a zis despre D. inspector silvic Iuliu Dobias că nu posedă titlurile cerute pentru a putea ocupa funcțiunea aceasta.

D. Dobias s'a prezentat la redacția noastră și din actele ce ne-a arĕtat, rezultă că acuzațiile ce i s'aŭ adus prin zisul articol nu sunt de loc întemeiate.

—※—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87 1/4
5% Imprumutul comunal (1883)	96 3/4
5% Imprumutul comunal (1890)	95 3/4
5% Scris. funciare urbane	97 —
5% Scris. funciare rurale	101 —
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iașĭ	87 3/4

MULȚUMIRE PULICĂ

Sub-semnatul, aduc viile mele mulțumirĭ D-luĭ doctor șef al spitaluluĭ Xenocrat, Sache Ștefănescu, care cu o îngrijire rară m'a tratat în greaua boală *hernia inguinală oblică strangulată.* Cu atât maĭ mult sunt dator a face această mulțumire cu cât D-sa a fost silit din causa gravitățeĭ boaleĭ, a'mĭ face două marĭ operațiĭ, una la 26 Martie și alta la 2 Aprtlie, carĭ aŭ reușit cu un succes strălucit.

Pandele Ghiță
cavaf

PUBLICAȚIUNE

Noĭ, președintele comisiuneĭ interimare a urbeĭ Neamțu.

Avisăm pe onorabilul public care ar dori să facă băĭ cu apele minerale saline de **OGLINZI**, că apa necesară se dă gratis pentru suferinziĭ ce vor face cură în oraș numaĭ pe basa unuĭ cetificat al D-luĭ medic al orașuluĭ saŭ al spitaluluĭ local;

Că aceste ape dupe analiza chimică ce li s'a făcut, aparțin claseĭ apelor minerale clorurate, sodice și bromurate și se aseamănă cu apele de la Reihenhal, Ischl, Gmunden, Hall, etc.

Că afară de otelurĭ, în care se poate găsi confortul necesar, am luat disposițiunĭ ca și D-niĭ cetățenĭ carĭ aŭ locuințe private de pus la disposițiunea onor. public, să declare la Comună, unde D-niĭ visitatorĭ pot lua informațiunĭ și de unde li se oferă concursul autoritățeĭ, spre a li se procura asemenea camere de locuințe.

Președinte, **A. Popovicĭ.**
Secretar, *C. Drăghicĭ.*
No. 1580. 1891, Maiŭ 25.

HIGIENA PUBLICĂ

Se semnalează o admirabilă descoperire a D-ruluĭ d'Obermayer, medic al serviciuluĭ sanitar al porturilor Mediteraneĭ. Eminentul practician ar fi găsit mijlocul *de a ucide microbiĭ chiar în momentul când aceştĭ vestitorĭ nevĕzuţĭ aĭ orĭcăreĭ molipsirĭ se pun în contact cu epiderma.* Şi ceea-ce sporeşte maĭ mult valoarea procedeuluĭ este neînsemnătatea preţuluĭ care 'l face să poată fi cumpĕrat de toţĭ prin natura composiţieĭ sale care 'l face să poată fi întrebuinţat de orĭ-cine; într'adevĕr are nepreţuitul avantagiŭ de a nu fi o doctorie.

Dar să dăm cuvîntul D-ruluĭ d'Obermayer:

«M'am plâns adesea că postul de medic al carantineĭ într'unul din cele dintâĭ porturĭ situate pe calea infecţiuneĭ asiatice, precum şi lunga mea şedere în lazarete, mĕ expuneaŭ fără încetare la primejdia contagiuneĭ. De multe orĭ m'aŭ apucat fiorii când am auzit flueratul vapoarelor carĭ aruncaŭ ancora, urmărit de amintirea atâtor colegĭ aĭ meĭ cărora tot aceste vapoare le aduseră germenul boaleĭ care 'ĭ-a doborât.

«Instinctul de conservare *m'a împins deci într'un chip firesc* a căuta *preservative* în eficacitatea cărora aşĭ putea avea deplină încredere, şi carĭ, după un mod de întrebuinţare *într'adevĕr practic,* n'ar fi respingător nicĭ mie însu'mĭ nicĭ celor-l'alte persoane de carĭ ar trebui să mĕ apropiŭ».

Şi doctorul adăogă, după ce esplică procedeul sĕŭ:

«Elementul principal care dă combinaţiuneĭ mele proprietăţile sale microbucide a fost recunoscute, în timpul experienţelor mele, de cele maĭ marĭ celebrităţĭ medicale, ca un antiseptic neîntrecut, cu o eficacitate desăvârşită care preservă de o mulţime de bolĭ de piele, ale mucoaselor şi care iuţeşte vindecarea lor».

Şi de fapt, *două-zecĭ de anĭ* petrecuţĭ în calitate de medic al serviciuluĭ sanitar în lazaretele porturilor din Orient unde făcu carantină corăbiile infectate de boale molipsitoare şi epidemice; două-zecĭ de anĭ de contact zilnic cu holera, ciuma, lepra, sifilisul, diferite bolĭ de piele, frigurile galbene, tifosul, difteria, vĕrsatul etc., fără ca — mulţumită procedeuluĭ D-ruluĭ d'Obermayer — sănătatea sa să fi suferit vr'o dată; *aceştĭ douĕ-zecĭ de anĭ de higienă perfectă în mijlocul unor focare constante de infecţie* nu sunt oare consfinţirea cea maĭ formală a eficacităţeĭ procedeuluĭ sĕŭ.

A vindeca boalele este bine, dar a le preîntâmpina, a feri de ele genul uman nu este cu mult maĭ bine să mulţumim doctoruluĭ d'Obermayer că a ştiut să ajungă la aceasta.

Pentru ca cine-va să primească notiţa esplicativă a procedeuluĭ Doctoruluĭ d'Obermayer e de ajuns să se adreseze *Agenţieĭ Havas* din Bucureştĭ, al căruĭ serviciŭ de publicitate este însărcinat să distribue «gratis» acéstă broşură.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 «	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.